

Sygn. akt IV U 616/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania E. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 14 maja 2015 roku nr (...)

w sprawie E. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu E. R. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 kwietnia 2015 roku na okres do dnia 31 sierpnia 2017 roku.

Sygn. akt IVU 616/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 października 2015 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 14 maja 2015 r. odmówił E. R. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 07.05.2015 r. nie został uznany za niezdolnego do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji E. R. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie swojego żądania podniósł, iż zaskarżona decyzja jest krzywdząca, od 15 lat pobierał rentę, stan zdrowia w tym okresie uległ pogorszeniu i obecnie nadal nie jest zdolny do podjęcia zatrudnienia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. R. urodzony w dniu (...) r., z wykształceniem zawodowym o specjalności zegarmistrz, pracował jako zegarmistrz. Od dnia 01.08.1997 r. do 31.03.2015 r. pobierał początkowo rentę inwalidzką III grupy, a następnie rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 02.03.2015 r. ponownie wystąpił z wnioskiem o rentę.

/dowód: wniosek z dnia 02.03.2015 r. –k. 285 ar czII/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u E. R. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii.

W opinii sądowo – lekarskiej biegły psychiatra zdiagnozował u odwołującego:

- organiczne zaburzenia nastroju na podłożu zespołu psychoorganicznego

i uznała E. R. za osobę częściowo niezdolną do pracy zarobkowej na okres od 01.04.2015 r. do 31.08.2017 r.

W oparciu o przeprowadzone badanie, dane z wywiadu oraz po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zawartą w aktach sprawy biegły stwierdził, że odwołujący wykazuje typowe objawy zespołu psychoorganicznego. Występuje u niego znacznego stopnia utrudnienie w przerzutności uwagi i w jej skupieniu, zaburzona jest w znacznym stopniu zdolność koncentracji. Występują wyraźne kliniczne cechy wtórnego otępienia ze zubożeniem myślenia, w szczególności w zakresie myślenia abstrakcyjnego i przyczynowo-skutkowego. Występują też objawy lęku bezprzedmiotowego, niepokoju psychicznego, występuje depresyjny tor myślenia. potwierdzeniem stawianego rozpoznania i znacznego nasilenia dolegliwości jest także ostatnia hospitalizacja psychiatryczna w okresie od 18.06.2015 r. do 12.08.2015 r. Po wnikliwej analizie całości dostępnego materiału, jak również analizując wnioski płynące z przeprowadzonego osobistego badania należy uznać, że stan psychiczny odwołującego powoduje konieczność orzeczenia okresowej dalszej częściowej niezdolności do pracy od ustania dotychczasowych świadczeń rentowych. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia. Przekwalifikowanie zawodowe w obecnym stanie zdrowia jest niemożliwe.

dowód: opinia sądowo – lekarska - k . 9-13 as.

Wydaną w tym zakresie opinię biegłego sądowego lekarza psychiatry Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistę z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłego, w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 273, poz. 2711) w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. R. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 14.05.2015 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też stan jego zdrowia uległ zmianie, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

Sąd w oparciu o opinię biegłego lekarza psychiatry sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż E. R. z uwagi na obecny stan psychiczny – organiczne zaburzenia nastroju na podłożu zespołu psychoorganicznego - spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy jako pracownik fizyczny okresowo, na okres od dnia 01.04.2015 r. do 31.08.2017 r. U odwołującego występuje znacznego stopnia utrudnienie w przerzutności uwagi i w jej skupieniu, zaburzona jest w znacznym stopniu zdolność koncentracji. Występują wyraźne kliniczne cechy wtórnego otępienia ze zubożeniem myślenia, w szczególności w zakresie myślenia abstrakcyjnego i przyczynowo-skutkowego. Występują też objawy lęku bezprzedmiotowego, niepokoju psychicznego, występuje depresyjny tor myślenia. potwierdzeniem stawianego rozpoznania i znacznego nasilenia dolegliwości jest także ostatnia hospitalizacja psychiatryczna w okresie od 18.06.2015 r. do 12.08.2015 r. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia. Odwołujący ma wykształcenie zawodowe o specjalności zegarmistrz i w tym zawodzie pracował. Obecnie odwołujący utracił zdolność pracy w wyuczonym zawodzie z uwagi na stan zdrowia psychicznego, a przekwalifikowanie zawodowe odwołującego do innej pracy biorąc pod uwagę jego wiek (skończył (...)lat), wykształcenie i stan zdrowia nie jest możliwe i celowe. E. R. jest z powodu naruszenia sprawności organizmu częściowo niezdolny do pracy, ponieważ w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji tj. zegarmistrz (art.12 ust 3).

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c. należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 14.05.2015 r. przyznając E. R. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.04.2015 r. do 31.08.2017 r.